

Nieuwe tentoonstelling laat zien hoe bekende moorden opgelost werden

Bijtsproen in een appel die een moordenaar ontmaskeren. Een vrouw die thee met rattenvergif zet omdat ze afwil van haar aanstaande schoonzoon. 'Het Museum van de Misdaad' – een nieuwe expo in het Gentse stadsmuseum – biedt sinds gisteren een unieke inkijk in nooit eerder vertoond speurwerk van de gerechtelijke politie. Van de flik in de jaren 60 die op seksboekjes jaagt tot de ontmaskering van de zwaarste misdaden in de vorige eeuw. **MARC KLIFMAN**

De appelbijter

Een bruine appel waar enkele hapen uit waren genomen. Meer aanwijzingen hadden de speurders niet toen ze in februari 1944 in Gent een vrouw vermoord terugvonden in haar woning. DNA-materiaal opsporen konden de onderzoekers toen nog niet. Andere sporen waren er ook niet te vinden bij de

vrouw, buiten die appel. De politie kwam toen – ook al spreken we over meer dan zeventig jaar geleden – op het idee de tandafdrukken in de appel te analyseren. Bij twee mogelijke verdachten werd een tandafdruk gevraagd en in gips gegoten (links). Zo konden de speurders hun tandafdruk vergelijken met die in de appel. Van een van de verdachten kwam de afdruk overeen, waardoor de moordenaar kon worden ingerekend.

IN BESLAG GENOMEN

De tentoonstelling toont een waai-er van voorwerpen die doorheen de voorbije decennia in beslag werden genomen: van pikante prenten tot het namaakwapen van vijfvoudig moordenaar Freddy Horion.

"Vulle boekkes"
Een mens kan het zich niet meer inbeelden, maar destijds was het "schending van de goede zeden" om (half)naakte prenten te verspreiden.

James Bond in Vlaanderen

Doorheen de jaren nam de politie tal van inventieve verboden wapens in beslag. Zoals een kogel in een balpen (foto) of een patroon in een wandelstok.

Een kopje rattenvergif

Een jongeman zit in 1965 samen met zijn aanstaande schoonmoeder aan de keukentafel. Op tafel een pot thee en zakjes Pickwick. De vrouw had rattenvergif in de thee van de man gemengd omdat ze het niet zag zitten dat hij met haar dochter zou trouwen, maar hij overleefde. De foto toont de reconstructie.

Het nepwapen van Horion

In het museum ligt ook het namaakpistool waarmee vijfvoudig moordenaar Horion ooit probeerde te ontsnappen. Met een elastieke bootste hij het klikken van een echt wapen na. Dankzij een stuk ijzer voelde het wapen even koud aan als een echt pistool toen een cipier het tegen het hoofd geduwd kreeg. (tikrr)

FOTO'S: STAM, STAMMELIER

UIT DE GEHEIME KEUKEN VAN DE SPEURDERS

De gifmengster

Een kookpot, een pollepel en een soepbord. Nog wat rattenvergif erbij en dat was alles wat een beruchte gifmengster (rechts) halfweg de jaren 80 nodig had in haar poging twee mensen te doden. De zaak kwam aan het licht toen een man uit Eeklo meermaals werd opgenomen in het ziekenhuis. Hij klaagde over vermoeidheid, evenwichtsstoornissen en extreme haaruitval. Specialist in het universitaire ziekenhuis van Gent achterhaalden dat hij een grote hoeveelheid rattenvergif in zijn lichaam had. De man was de jongste jaren wel vaker ziek geweest en herstelde telkens in het ziekenhuis. "Het viel ons op dat hij alleen maar bezoek kreeg van zijn vrouw Georgette", vertelt gepensioneerd speurder Philippe Dumaret, een van de bezielers van de tentoonstelling.

"Wat bleek? Zij had dat rattenvergif in zijn soep gedraaid. Zelfs toen de man doodziek in het UZ lag, bleef ze hem soep met vergif brengen. Toch bleef ze ontkennen. Tot we achterhaalden dat haar vorige man tien jaar eerder dezelfde symptomen had toen hij overleed." De politie groef het lichaam op. Ook dat bleek vol rattenvergif te zitten. De vrouw kon niet anders dan bekennen. Haar geheime recept? Gif in de soep, één eetlepel elke dag, gedurende een paar weken. Ze werd veroordeeld voor moord en moordpoging.

De valentijnsmoord

Een tafeltje en een zaag, pal in het midden van de museumzaal. Omringd door nummertjes die de politie plaatst bij belangrijke sporen. Het gaat om authentieke bewijsstukken uit het onderzoek naar de valentijnsmoord, eind jaren 90. Een man (68) uit Zomergem had zijn echtgenote (66) als vermist opgegeven. Maar toen de politie bij hem thuis ging kijken, merkte ze iets geeks op. Het huis lag kraaknet. Véeél te net. En het was verdacht dat de vuilnisbakken leeg

waren, terwijl de vuilniskar al enkele dagen niet meer was langsgeweest. De agenten zagen hun vermoedens bevestigd toen ze op het tapijt enkele vlekjes aantroffen. Bloedsporen, zo bleek uit analyse. Voldoende bewijsmateriaal om de man aan de tand te voelen. Na een lange ondervraging bekende hij dat hij zijn echtgenote op Valentijnsdag had vermoord. Daarna had hij haar op het tafeltje in acht stukken gezaagd en in het kanaal gedumpt. De man kreeg levenslang.

Zonder een gespecialiseerd afstappingsteam was de moord allicht nooit opgehelderd. Zo'n team bestaat pas sinds 1989, toen in Gent het eerste van ons land werd opgericht. In de jaren voordien zijn een aantal moorden nooit opgelost. Zo werd in 1984 een jonge vrouw in het Gentse thuis dood aangetroffen, vermoord met zestig steken van een riek. Haar moordenaar werd nooit gevonden, wegens een gebrek aan duidelijke sporen en bewijzen.

Een vrouw uit Zomergem wachtte geen romantisch gedekte tafel voor Valentijn, wel een zaag waarmee ze in stukken werd gesneden.

Gelijkaardige bewijsstukken als in Beernem: een schedel met een gat, een hamer: zou hier een moord gepleegd zijn?

De moorden van Beernem

Een hamer en een schedel. In een glazen kast in het museum ligt het keiharde bewijs waarmee een van de veelbesproken "Moorden van Beernem" werd opgelost. In 1926 verdween een jongeman na een avondje stappen. Hij werd later dood teruggevonden in het kanaal. De jongeman had een hoofdwonde, maar tijdens een eerste onderzoek door de politie werd die niet grondig bekeken. Men ging er immers van uit dat het om zelfmoord of een ongeval ging, aangezien twee kennissen verklaarden dat het slachtoffer die bewuste avond dronken en neerslachtig was na een misgelopen liefde. Maar dat verhaal bleek verzonnen. Dus was de vraag voor politie:

"Waarom logen die mannen? Hebben ze een misdaad te verbergen?" Bij een huiszoeking vonden de speurders bloedspatten en een hamer. Er volgde een nieuwe autopsie, waarbij de hoofdwonde met de hamer werd vergeleken. De wetsdokter twijfelde geen seconde: de hamer was het moordwapen. Gevolg? De twee kennissen werden veroordeeld voor doodslag. Later werd deze moordzaak beschouwd als een van de verdachte moorden en verdwijningen in de streek rond Beernem, waar diverse theorieën rond zijn ontstaan. Zo zou een invloedrijke edelman achter de moorden hebben gezeten, maar die hypothese werd nooit officieel bewezen.

De moord op de vuilnisbelt

Een van de meest mysterieuze moordzaken uit de jaren 60. Een vrouw die vlak bij een vuilnisbelt woonde, ging er geregeld op zoek naar bruikbare spullen. Op een dag in 1966 trof ze er een aanzienlijke som geld aan. Blij als een kind toonde ze het aan haar buurman, die er ook rondneusde. Hij aarzelde geen seconde, sloeg haar neer met een hamer en nam haar geld af. De zwaarwondene vrouw kon nog vluchten, maar de buurman achtervolgde haar en viel haar aan haar woning nogmaals aan. "Een ongelooflijk sterke vrouw", zegt ex-politieman Philippe Dumaret. "Ondanks die zware verwondingen kon ze nog eens vluchten tot aan het huis van haar buurvrouw. Daar is ze na een lange strijd dood neergevallen."

De "vuilnisbeltmoord" werd een huzarenstuk voor de politie. Voor het eerst werd echt duidelijk hoe belangrijk een reconstructie is. "De plaats delict was hier zo uitgebreid omdat je met die gigantische vuilnisbelt zit", zegt Dumaret. "Een duidelijke situatieschets heeft de zaak uiteindelijk helpen oplossen."

Merkendagen

Tot 50% korting

1 november geopend van 10:00-18:00
Nieuwendijk 89 Axel, Zeeuws-Vlaanderen
+31 (0)15-862010, pot.be

15.000 m² design & topmerken
Woonstofferij en Sematic Keukenstudio
op de 1^e verdieping

pot
& Berden interieur